

Csurgó és Vidéke

Társadalmi, szépirodalmi és közgazdasági hetilap — Megjelenik minden vasárnap

ELŐFIZETÉSI ÁR:
Egész évre: 4 frt (8 kor.) Félévre: 2 frt (4 kor.)
Negyedévre: 1 frt (2 kor.)
Egyes szám ára: 10 kr. (20 fill.)

Szerkeszti:
Dr. Nagy Sándor ügyvéd.
Szerkesztőség: Csurgó, Széchenyi-tér,
Kéziratok vissza nem adatnak.

KIADÓHIVATAL:
Vágó Gyula könyvnyomdája,
hova az előfizetési díjak és a hirdetések küldendők.
Hirdetések jutányosan számíttatnak.

A tanév végén.

Felsőbb intézeteinkben e héten voltak a záró vizsgálatok, nem mulaszt-hatjuk el, miszerint ezen alkalommal a neveltetés és ezzel kapcsolatosan a pálya-választásról meg ne emlékezzünk. Köztudomású dolog, hogy hazánkban az utolsó három évtizedben a középiskolából kikerült ifjak tömegesen tódulnak a tudományos pályákra; ez egyrészt mindenestre örvedetes dolog — mert fényes bizonyítéka a magyar faj szellemi képességének — míg másrészt elszomorító jelenség, hogy ezen tömeges tódulás — az utóbbi években — nem felel meg nemesebb intencióknak. Ugyanis sok e fogult szülő, már az első gimnásialis osztályt elvégzett kis nebulóban jövődöbeli minisztert lát, a tanár pedig nem tudhatja, hogy a házi nevelés és egyéb tulbefolyások mivé fejlesztik a gyermekeket; így felbocsátván őket a felsőbb osztályokban, kezdik észlelni a gyenge tehetséget és akarathányt — de már későn — mert az urfi inasnak memi zégyel s megkezdődik a szülők lőtásfutása a tanárokhöz, ezek maguk is emberek és családapák levén, felülke-rekedik bennük a gyengédebb érzés s viszik tovább az ily gyenge tanulókat.

S most kérjük, mi lesz az ily ifjakkal az egyetemen? az alapvizs-

gálatokon esetleg átuszna, sőt a szigorlatokkal is esetleg megpróbálkoznak, — elköltvén ezalatt rengeteg pénzt — de a vizsgát le nem tudják tenni, midőn végre a szülők is beleuntak a folytonos áldozatokba, de maguk az ifjak is felocsudnak lethargiájukból, már 23—24 évesek és akkor veszi kezdetét a hivatalhajhászás keserves munkája — persze ilyenkor már képességének megfelelő szak keresés mellékes, csak állás legyen. Ezekből válnak aztán a pályatévészett és egész életükre boldogtalan — önmagukkal meghasonlott emberek — s ha hivatalnokká lesznek, leginkább rossz tisztviselők.

Mindezeket azért bocsátottam előre, hogy megérthető legyen: miért illeti a csurgói ev. ref. főgimnázium tanári karát azon komoly és férfias elhatározásáért, miszerint félre téve minden egyéni és mellékérdeket — de saját lelkismeretük megnyugtatóására is — megkezdtek már az alsó gimnáziumokban is a tisztogatás nagy munkáját, a memyibe az intézet növendékeink majdnem 33% elbukott.

A szülőket, kiknek gyermekeit ezen sors érte, kérem ne gyermekeik egyoldalú információja alapján ítéljék el a tanárokat, hanem keressék fel a hibát gyermekeikben s szíveljék meg azon tanácsot, hogy a tanárt sohse

zaklassák rosszul tanuló gyermekeik érdekében, mert ez célra nem vezet, hanem mérjék a pályaválasztást gyermekeik tehetsége, ambíciója és saját anyagi képességeikhez s mint teljesen indifferens ember állíthatom, hogy ha gyermekeik megnőnek, sokkal nagyobb hálával lesznek eltelve szülők iránt, mintha évek multán a fent leirt eszközökkel egy kisebb hivatalnoki állást elérve, kell életüket végig henyélni.

Hazánk ezredéves fennállása alkalmából rendezett ezredéves kiállítás leginkább mutatja, hogy Magyarország még nem tisztán agrikulturn állam, mert virágzó iparával és kereskedelmével — az utolsó két évtized alatt — a művelt nyugat tiszteletét vitta ki magának; mert volna tehát okvetlen szükséges a tudományos pályához ragaszkodnunk, midőn ily tág tér nyílik másféle képességeink érvényesítésére; rendelkezésünkre állnak a sokféle műszaki, ipari és kereskedelmi iskolák, melyeket az állam és egyes testületek nagy áldozatokkal tartanak fenn.

Vagy talán lealacsonyító ezen pálya? ma már ezen felfogás is elavult. Tekintsünk csak végig nagyiparosainkon, hány van már a legmagasabb közbizalmi és diszes állásokban és a királyi kegy hány ízben nyilvánult meg irántuk, azt hiszem legeklatánsabb példa iparosainknak a kiállítás alkalmával

Tárcza.

Sirodnál.

Eltemetve, nem feledve
Siratlak én tegedet
Köny szivemben, bu szivemben
Hordom én az életet.

A tél elmúlt, itt a tavasz,
A virágok nyílnak
A fák gazdag lombja között
Dabálnak a madarak.

Minden örül! a nap ragyog,
Fény borítja az eget
Ah, csak az én szivem gyászol
Örökre elűnt, el veled!

A. Gy.

Kertemben.

Ha kimegyek a kertembe
Nezem a fák lombjait,
Lehajlok a virágokhoz
És keresek valakit.

„Hová lettél, hová tűntél?
Miért nem vagy itt velem?!”

Kedvenceink ezek nekünk,
Nézzük őket mi ketten!”

Shello zokog, — — sir felől jó,
Összeszorul a szivem!
Halvány a lomb, hul a virág — —
Sírban nyugszik mindenem!

A. Gy.

A kis Pótlék.

— A „Csurgó és Vidéke” eredeti tárczája. —

Előre tudom, hogy Önök kedves adó-fizető olvasóim a mint a fenti címre tekintenek, két kezüket összecsapják s örömtükben így kiáltanak fel: „Hála Istennek! Csak hogy egyszer már kisebb lesz a pótlék!” Már tudniillik a közösi- megye- utczavilágítási- stb. stb. pótlék.

Bocsássanak meg azonban, de keserű kötelességem Önöket edes reményükből kiábrándítani ama kijelentéssel, hogy a „Pótlék” szó alatt nem holmi zsebérvági operációt, hanem a szállásadó gazdának hétéves kis leányát értem, a kit úgy Önöknek, mint az adót nem fizető nyájas Olvasóközönségnek is hódoló tisztelettel bátor vagyok bemutatni.

Igen, a kis Pótlékról akarok én megemlékezni, a kinek igazi neve jóformán csak

a matrikulában él, mert a Paula nevet megfeszített igyekezettel tudjuk csak emlékeztünk Océánjából kihalászni

Az én enniváló kis Pótlékom aranyhaju, nefejejts-szemű kedves kis teremtes, a ki a „Pótlék” elnevezést azért kapta, mert testvérei között ő a legfiatalabb.

Közel egy évi ismeretségünk ideje alatt közttem és a kis szöszkehajú Pótlék között bizalmas őszinte barati viszony fejlődött ki. S mondhatom, hogy én a kis Pótléknak barátságát isteni ajándéknak tekintem; mert kimondhatatlanul jól esik az nekem, ha rideg garcon lakásomra haza térve, egyszerre csak betoppan hozzám az én aranyos kis Pótlékom és ezüstcsilingelésű kaczagásával, őszinte naiv kedélyeskedésével és bizalmas pajtáskodásával meleg szívárványszínű sugarakkal szórja tele különben magányos, árva szobácskám.

Karácsony másnapján — különféle edes-ségekkel megrakódva — azzal a jóleső sejtelmével, boldog érzéssel terte ebéd után haza, mely olyankor szokta pezsgésbe hozni vérünket, midőn biztosra vesszük, hogy a legközelebbi pillanatban egy kedves valakinek nagy örömet fogunk szerezni. — Már az uton kiszineztem magamnak azt a kedves jelenetet, midőn az én cukros kis Pótlékom — a néki hozott ajándék feletti örömeiben —

elnyert számos kitüntetés. Az ezredéves kiállítás a legalkalmasabb most az ipar és kereskedelmi pálya elleni előítéletek küzdésére.

Tekintsenek szét a szülők, tanuló gyermekeikkel együtt a műipar ott felhalmozott remekein, lehetetlen, hogy kedvet, ambíciót ne kapjanak az iparhoz.

Szakítani — még a jobb családok ifjai is — az előítéletekkel s lépjenek az ipar és kereskedelmi pályára s ha majdan az életbe lépnek, írják zászlójukra a jelszót „a munka nemesít” s meg vagyok győződve, hogy kedves hazánk, melyet őseink karddal kezében szereztek mi szintén vassal, de más alakban feldolgozva — tartjuk meg magunknak.

A csurgói ev. ref. főgimn. vezetőihez, a folyó hó 29. tartandó közgyűlés alkalmából.

Mindenekelőtt kérdem: hogyan van az, hogy a gimnázium építési ügye úgy megfeneklett, hogy nincs ember aki elgondolják a nagy szövevényben. Istenem már annyi éve beszélünk és határozzunk: s lám, mi az eredmény? Egy nagy semmi.

Nt. Verbay urat roppant tevékeny embernek ismerem; talán csak nem o rajta múlik, hogy oly sokáig stagnálunk? Már ha én lennék Verbay ur, tekintettel arra, hogy az állam teljes bizalommal hirtve ezer forintot ad az építkezéshez, én percnyi habozás nélkül saját zsebemből ajánlanék föl kamat nélküli kölcsönt az építkezésre s ezzel vége lenne a sok mende-mondának, tereferének s egyszersmind: exegit monumentum aere perennius sibi — az, a ki ily nemesen cselekedett. Így a hogy ma vagyunk, valóságos ázsiai állapotot reprodukálunk. Vagy építünk s tartunk meg jó hosszú időre protestáns jellegűnek az intézetet, mivel nagyon erős az áramlat, mely a spanyol inquisitio korszakát óhajtaná ellenünk, mint szokás mondani eretnekek ellen, vagy adjuk be a kulcsot, hadd gondolja az állam, a minek gondozása meggyőződésem szerint legelső sorba az államot illeti; csak kössük ki azt, hogy a protestánsoknak szóló alapítványok kamatait protestáns fiúk élvezzék és legyen a gimnáziumban egy a többi tanárral egyformán díjazott ev. ref. hittanár is, mint a hogy pl. a kaposvári áll. gimnáziumnál a kath. hittanár.

A másik kérdés: mi történik a Soltra-stipendiummal, mely az orvosi, vagy a tech-

nikai pályára készülő egyetemi hallgatók részére szól?

Tavál egy jó ismerősömnek jelesen érett fila folyamodott ez ösztöndíjért: de nem kapta meg. A hír azt mondja, hogy azért nem kapta meg, mert egy jó állásban lévő apának medicus fia is folyamodott ez ösztöndíjért s mert az apa nagyon kedves úri ember, az lett a határozat, hogy majd az első egyetemi félév végén lesz a végső döntés. A döntés azonban, jóllehet már a második félév is telt, most sem történt meg. De történt az, hogy a Soltraert folyamodó érdemes öcsém-barátom tanárjelöltnek állott be Kolozsvárra s a háromszáz forint úgy maradt. Kinek a részére nem tudjuk; de, hogy az az eljárás, a minőt tavala Soltra-ösztöndíj ezen részével eljártak a pártoskodók, nem egyezik meg a bold nagy alapító szándékával, az bizonyos s bizonyos az is, hogy egy bukott egyetemi hallgatóért egy igen tehetséges ifjút más pályára tereltek a gyűlésezők. A 300 frt. megvan Kinek adjuk hát oda? Vagy ez a koma, vagy ez a koma, illetőleg a fia kapja. Ha kapja, hadd kapja, csak érdemes legyen rá.

Azonban atyámfiai, keresztények, ha a múlt esztendő 300 frtját kamatostul adjuk is oda Péter, vagy Pál kománknak, legyünk óvatossabbak az ezidei 300 frt odaitélésénél! Itéljük azt oda, még pedig az isk. s mester megkezdése előtt, egy valóban arra szoruló jó tehetségű ifjúnak és ne engedjük, hogy Gergely, vagy Istók sógor pezsgőznek azon a penzen, melyet évek szorgalma és önmegtartózkodása gyűjtött, hogy a nyomor, gond és aggodalom redőit lesimítsa a törekvő ifjú homlokáról.

A Soltra-név említésénél lehetetlen, hogy a már ígért Soltra-kép leleplezése ne jusson eszembe. Ha a Soltra-család maga nem festeti meg a nagy philanthrop képet s nem ajándékozza a b. somogyi ev. ref. egyházmegyének, akkor is illett volna, hogy maga a gimnázium festesse meg azt és leplezze le ünnepélyesen. A kép megvan s a kép igen szép és értékes. Miért halogatjuk tehát évről-évre a leleplezést? Az nagyon helyes, hogy Baksay Sándor hírneves írónkat s volt csurgói növényeket kérték föl a vezetők az ünnepélyes beszéd tartására; de ha Baksay ur ezidén s jövőre sem ér rá elfoglaltsága miatt, hogy egyházmegyénket szerencsésültesse vagy — mert emberek vagyunk, tehát halandó lények — ha meg találja halni, akkor is várunk, míg egy új Baksay Sándorra akadunk? Jó lenne már ez ügyben is tenni valamit és pedig szerény véleményem szerint akkor, mikor az ifjuság is Csurgón van; mert hiszen javára tette Soltra nagylelkű alapítványát: illő tehát,

hogy az ifjuság is rójjá le irányában haladjon s buzduljon a nagy tettek követésére.

A képleleplezésnek meg kellett volna történnie; de meg kellett volna történnie; a gimnázium százados ünnepelésének is. Ott van a nagy gonddal megírt történet a gimnázium százados múltjáról; de minek irattuk meg, ha még csak gyöngye szellőcske sem leingedez, mely azt sugná hogy, a mit már három-négy évvel előbb meg kellett volna ejtünk, ezen milleniumi esztendőben megteszszük és nem várunk addig, míg az új gimn. épület alapkövének letétele, vagy pláne fölvatását ünnepeljük.

Valami sajtóságos dolog absurdum tolt itt az ágyam elé. Ha valaki aranylakodalmat tartja, teszi azt, házassága évfordulójának 50. és nem 52. évében; ha nagy S. échenyünknek szület. százados évfordulóját ünnepeltük, akkor tettük, mikor valóságos 100 esztendő telt el s nem 104: miért hát esetleg év 110 mulva ünnepelni a csurgói collegium centenniumát, a melyek az építendő új iskola-épülethez csak annyi köze, hogy eddig itt történt a tanítás, jövőre pedig az újban fog folyni agyanaz.

Igen folyni fog, ha fog És most tekintve azt, hogy a gimnázium építési ügye évekig elmaradhat: nem absurdum-e hát arra várni, míg azt építeni kezdjük? Más a centennium s más egy világosabb, megint intézetünknek a vezetők, nem akarják észrevenni, hogy valóságos komédiát fognak úzni, ha a gimn. alapításának 106., vagy 110. esztendejében ünnepük a százados évfordulót; ez open olyan, mintha én egy tíz esztendőes gyereket pályába takarnék s azt mondanám, hogy ma született.

B. somogyi ev. ref. egyházmegyénknek f. hó 29. lesz a gyűlése Csurgón. Vegyek elő hát akkor a gyűlésezők teljes komolysággal a gimnázium ügyet; annál komolyabban, minél világosabb, hogy intézetünknek a kaposvári kanizsai főgimnáziumok mellett létjoga van, hogy gimnáziumunk jó híre-neve emelkedik... és ha esés áll be, egyenesen a fentartókon fog mulnia dolog: mert cuncatorokodnak ott, a hol Cincinnátus módjára, szerény eszközökkel bár, de serény és kitartó működés mellett győzelmet arathatnak várakat emelhetnek, még pedig a tudomány-nak De mert végre is bizató eredmény csak ott lehet, a hol gondoktól menten szentelheti magát hivatásának egy-egy egyén választott pályáján: intézkedjenek, jobban mondva, tegyenek meg mindent az egyházmegye coryphaeusai a tekintetben is, hogy ha térdig kopik is el a lábuk, szerezzék meg a tanárok részére a tisztos fizetést, hogy hadd lenne már egyszer béke abban a hangyabolyban, melyet annyian megbolygatni

tapsolni fog dióhéjnyi apró kis kacsóival s halaképen kiapadhatatlan kedves-kedésével édemem felül el fog engem halmozni. Előre tervezett kiszámítással a szokottnál nagyobb zajjal tértem be szobámba, hogy a kis Pótlék figyelmét hazajöveletem semmiképen el ne kerülhesse. Csakhamar be is jött az én kis rózsabimbóm, de nem a szokott pillangóröppenéssel, hanem lassu léptekkel, rettenetes módon elgondolkozva s halk: „Jó napot bácsikám!” üdvözléssel ülőhelyemtől legtávolabb eső székre telepedett le. — Egészen zavarban voltam. Ilyen találkozáásra épen nem számítottam. Hamarosan azt sem tudtam, hogy vegyem fel a társalgás fonálát. Végre is látva, miként az én kis Pótlékom ugyancsak méregeti okos kék szemével a szoba menyezetét s eszeágában sincsen társalgást kezdeni velem, én törtem meg a csendet.

— Jöjj hozzám aranyos kis csibém és panaszold el nekem, hogy minő súlyos bánat nyomja iczi-piczi kis szivecskédet!

Csendes, szellemjáró léptekkel jött hozzám a kis Pótlék s amint arcát szelíden megsimogattam, egy forró könyvessepp hullott kezemre. Tehát nem csak beborult, de már esni is készült. Meg kellett előzőnom a nyári zápor kitörését, azért a zsebemben levő édességek kipakolásához fogtam. Ő azonban

semmit sem fogadott el belőlük, hanem azokat kis kacsóival szelíden visszatolta s ezalatt — a mitől tartottam — megnyíltak drága könnyeinek csatornái s nyakamba borulva, könnytől fuldokló hangon kiáltotta:

— Ne engedd, ne engedd aranyos bácsikám! —

— Mit ne engedjek, mond meg kis Pótlékom, tündöklő gyémántos bogaram?

— Ne engedd — kérlek — megölni a kasznárek Gézáját!

Folytatta tovább a kis Pótlék s nyakamat göresösen átkarolva, egész kis Sós-tengert árasztott reám. — Perczek kellettek, míg a könyzapor annyira megállt, hogy megtudhattam, vajlon minő gyilkossági merénylet készül a kasznárek tizéves Géza fia ellen.

Mivel pedig azon módon, a mint panaszt az én kis Pótlékom — féltő aggodalmában — könnytől fuldokló hangon elzokogta, — leírni képtelen vagyok, azért saját szavaimmal fogok majd a fentforgó ügyről referálni.

A dolog nem ugyan gyilkosság, de — az én kis Pótlékom szemében — könnyen halálos kimenetelűvé válható párbaj körül forog. A közelebbi részletek a következők:

Kartáts Géza I. osztályu gimnázista a karácsonyi hosszú szünetében unalmából egy szamarat rajzolt a fecskendőszin falára és

— a gyengébbek kedvéért — a fent tisztelt állat alá magyarázatul Vermess László IV. osztályu elemi iskolai hallgatónak, a mérnök Laczijának a nevet aláírta. — Vermess Laczi értesülve arról, hogy neve minő kényes kombinációba hozatott, elment Kartáts Gézáékhoz és ott Gézát a folyósba kihivatván, hozzá dobta Ferkó kocsisuknak két kilogramm súlyu bunda keztyűjét. Kartáts Gézát a keztyű váratlanul s oly erővel találta, hogy megtántorodott s hanyattestében csak ennyit volt képes mondani: „El fogom küldeni a segédeimet!”

A segédek még az nap összegyűltek tanácskozássra. Megállapították a párbaj nemét és feltételeit „Kard párbaj legyen végkimerülésig!” Ebben állt podtak meg. Kardok voltak, hisz hozott a krisztkindli.

Legnagyobb vitára a párbaj színhelyének kijelölése szolgáltatott okot. Végre e kérdés felett is megállapodásra jutottak. Kimondatott, hogy a fecskendőszinben fog megtartani a párbaj, mert annak falán kővetetvén el a sértés, illő dolog, hogy annak belsejében köszö ültessék ki a megcsorbult becsület. — A párbaj idejét más nap reggel 7 órára tűzték ki.

(Folyt. köv.)

Cousin.

törekedtek s törekszenek és lenne már végvalahára állandó tanári karunk és ne csak átutazó, folyton elkészülő karváncsapat; mert, bizony Isten, mi valljuk majd karát nagy lanyhaságunknak, nembánomságunknak Isten veünk!

H i r e k.

— **Stefánia trónörökösné Balatonfüreden.** Stefánia özvegy trónörökösné június 8-án Balatonfüredre érkezett és egy hetet fog a Balaton gyönyörű vidéken tölteni. A fenséges asszony a balaton-füredi tartózkodása alatt a Stefánia yacht club vendége lesz. Fogadtatására már nagyban készülnék.

— **Lakoma.** Andorka Gyula kir. járásbíró tiszteletére rendezett lakoma igen jól sikerült. Június 25-én a Korona vendéglőben mintegy 35-en jöttek össze. Az ünnepelt járásbíróért egy küldöttség ment. A pecsenye után Héjas Pál fogimnáziumi tanár mondott az ünnepeltre gyönyörű beszédet, melyben Andorkának főleg társadalmi szereplését, tevékenységét méltatta. Andorka Gyula meleg szavakban fejezte ki köszönetét azon szeretetért, melyben őt a csurgói társaság jelenlévő tagjai részesítik. Majd Hercz József mérnök méltatta lelkes szavakkal Andorka érdemeit, kinek szabadelvűsége s hazafisága, határt nem ismer, a ki mint az agy egyház világi felügyelője, még horvátországi hitorszósáiban is az igazi hazafiságot fejleszti és táplálja. A társaság jóval éjfel után oszlott szét. A banke menüje Hajus József derek vendéglős kitűnő konyháját dícséri.

— **Áthelyezés** Dr. Habina Peter somogyiegyet segéd tanfelügyelőt, a miniszter Bars vármegye területére helyezte át s egyszersmind megbizta az ottani üresedésben lévő tanfelügyelői állás vezetésével. Dr. Habina csaknem 10 éven át működött megyénkben. Távozását ösztönöz sajnáljuk.

— **A b. somogyi ev. ref. egyház-megye** evi rendes közgyűlést f. hó 29-én s a következő napon Csurgón tartja meg. — Üdvözöljük fogimnáziumunk fentartótestületének képviselőt városunkban. Üdvözöljük abban a reményben, hogy az évek óta vajdó építkezési ügyet bölcs határozattal az elposványosodástól megmenti. Építeni kell az egy bizonyos. A jelenlegi helyzet tartóhatatlan; ezt mindenkinek be kell látni. Építeni kell, akár ad az állam nagyobb segítyt, akár nem; egy kis jóakarát és utánnézést kell hozzá és minden menő fog. Pénz van, a miniszternél is meg van a jóakarát, a meg hiányzó az ökollegium okos és ügyes felhasználásával fedezni lehet. Még egy jó tanácsosul is szolgálunk. A mostani cult. miniszternek kedves eszméje az internatus. Ily cím alatt egyik reformatus fogimnáziumnak 40000 forintot adott. E példából hisszük, hogy az őgimn. helyiség átalakítási és berendezési költségeit, — a mi sokkal kevesebb 40000 frtnál, szó nélkül megfogja adni. De menjünk tovább. Nem fél a fentartótestület tőle, hogy a miniszter bezárja az intézetet? Mondhatjuk, hogy az intézet látogatására kiküldött miniszteri megbízott komolyan fenyegetőzött vele, s ennek a jegyzőkönyvben is kifejezést adott. Isten mentse meg a kálvinistust ettől a szégyen folttól! No de reményljük a jobbat. Reményjük annyival is inkább, mert halljuk, hogy a gyűlésen megindítványozzák az igazgató tanácsnak a presbiteri rendszerrel meggyező és már más intézeteknél divatozó átalakítását. E szerint az igazgató tanács egyházi elnöke mellé, még egy világi is választandó. Ha ezen üdvös reform keresztül megy, hisszük, hogy majd az egyházmegye bölcsesége megtalálja azon férfut az új társelnöki székre, ki, kezebe vevén az ügyet — az eddigi mulasztásokat helyre hozza és majd megszerzi magának azt a késő nemzedekre átszálló dicsőséget, hogy a századokra szóló épületet megvalósította. Nem kicsiny dicsőség... valóban érdemes érte valamit tenni.

— **Indittatva érzem úgy magam mint családóm nevében** azon fáradsággal és odaadó szolgálattal, melyeket súlyos s már-már végzetesnek hitt betegségem alkalmával Tekintetes Schvacz Mihály berzenzei doctor ur megmentésem körül tanúsított, ez uton is hálás köszönetemet nyilvánítani s a szenvedő emberiségnek a legmelegebben ajánlani. Schvacz Gábor ferfiszabó Berzenze.

— **Halálozás.** Baky József a csurgói fogimnáziumi tapintózetének kezelője hosszas beteg éj után f. hó 23-án elhalt. Temetése nagy részvét mellett ment végbe.

— **A barcsi főszolgabírói székhely kérdése** a mint halljuk végleg megoldást nyert. A mennyiben az új közigazgatási járás megalakítását a miniszter is jóváhagyta. Így tehát már a legközelebbi megyei közgyűlésre kilátásunk van egy érdekes változtatásra.

— **Tíz év múlva.** A csurgói fogimnáziumban 1886-ban erettségi vizsgát tett növendékek annak idején ünnepélyes ígéretet tettek, hogy 10 év múlva Csurgón találkozni fognak. A találkozó június 22-én lett volna azonban a 18 erettségi közül mindössze csak ketten: Adamsics J. és Györfi Imre — mindketten vasúti tisztviselők — jelenkeztek. Így a 10 évvel ezelőtt tervezett érdekes találkozó nem sikerült s a találkozás önmérendő mulattság abban maradt.

— **Vizsgálatok eredménye** a csurgói áll. tanítók pezdében. Osztályvizsgálatot tett az I. osztályban 33 növendék, ebből 13 elégtelen. A II. osztályban 19 vizsgázott. A III. osztályban 20 növendékből 2 elégtelen. A IV. osztályban 8 növendék vizsgázott. Úgy mint a II.-ban, ezek között sincs elégtelen osztályzat. — A képesítő vizsgálaton 23-an jelentek meg. Visszavettek 3-an. Kitűnő oklevelet nyert 1, jeles 4, jót 12, elégségeset 3. A kitűnő és jelesek nevei ezek: Vajthó Jenő kitűnő, Herboly Géza, Marosi Lajos, Mézes János, Vajda Géza jelesek.

— **Következő gyszajentést kaptuk:** Özvegy nagybudafai Veres Györgyné született nagyvárosi Zalay Izabella fájdalomtól megtört szívvel tudatja egy saját, valamint gyermekei és kiterjedt rokonsága nevében forrón szeretettel felejtethetlen férjének nagybudafai Veres György földbírtokos urnak, Somogyvármegye törvényhatósága bizottsági tagjának f. hó 21-én éjféli 12 órakor rövid szenvedés után 61 éves korában és boldog házasságának 37-ik évében Turbékban váratlanul történt elhunytát.

— **A millenniumi kiállításra** felhírdült főiskola ifjuság Epestről 24-én reggel érkezett vissza s a nagy vacatiora a szél rózsá minden irányában szétfúzott.

— **Küldöttség a miniszternél.** Zala-Egerszeg város képviselőtestülete a felső kereskedelmi iskola ügyében f. hó 20-án küldöttségileg tisztelgett dr. Wlassics Gyula vallás- és közoktatásügyi miniszternél. A küldöttséget dr. gróf Jankovich László főispán vezette. A miniszter szívesen fogadta a küldöttséget s biztositotta, hogy az átnyújtott kérvény indokait érdemleges figyelembe veve, a város kérését támogatni fogja.

— **Ujra a sertsész vesz kísérti vidékünk.** A gazdák még kisésem heverték azt az erős anyagi csapást, melyet a múlt évben kezdődő, s csaknem 1 éven át tartó sertsész következményei okoztak; még alig hogy egy pár hónapja oldottak fel a zár alul városunkat, már is újabb veszély előtt állunk. A sertsész vesz újra kezd fellepni. Az egyes esetek szorványosak ugyan, s tömeges megbetegedések nem igen fordultak elő, azonban a veszély mindamellett tényleg meg van. Berzenzen, Csurgón, s más egyes községekben is fordult elő 3-4 elhullás. Ha a veszélyes betegség orvoslására való szert fel nem találunk szomorú következményekkel állunk szemben. Valószínű, hogy legrövidebb idő alatt zár alá vesszük ismét azon községeket, a melyekben betegedések történtek.

— **Az új gyógyszer-árszabás.** Hosszu vajudas után végre elkészítették a belügy. minisztériumban az új gyógyszerár-árszabást, mely július 1-től érvényes. Az árszabás

rendelkező részéből közöljük a következő fontosabb rendelkezéseket: A receptekre a gyógyszer árát számokkal olvashatóan ki kell írni. A gyógyszerárak legkisebb értéke 2 krajczár, 1/2 krajczár, vagy ennél nagyobb értékű tört egy krajczárnak számít. A recept árát és a használati utasítást a gyógyszerésznek kell írni s a gyógyszerár bélyegzőjével ellátni. E rendeletek áthágóit a hatóság 100 forint tarjedő büntetéssel sújtja. — A közönséget legjobban érdekli a dologban az, hogy az új árszabás szerint 10-12 százalékkal olcsóbb lesz a patika.

— **A kaposvár-fonyódi helyiérdekt** vasutat hallomásunk szerint f. évi július 15-én adják át a forgalomnak. Ideje is lesz már!

— **Fináncz virtus.** Nagy mulatságot rendeztek a hó elején Barson. A világal közönséget jó részben a földműves osztály szolgáltatta. A nagy murin részt vettek a barcsi pénzügyőrök is, a kiknek az egyik mulató legénygyel egy kis bajuk akadt, a miből tetlegesség származott, melynek áldozata a földműves legény lett. A helyben hagyott legény megfenyegette a verekedő pénzügyéreket, s távozott. A pénzügyőrök a távozót üldözöbe vették s midőn a multság színteréhez közel levő erdőszél szélén utólérték, az egyik pénzügyér a legénygyel szembeszállt s kérdőre vonta, hogy őket fenyegetni merete. Vita közben a pénzügyér revolvert húzott elő s azt a legény mellé nek szegezve, ijesztgette, hogy majd megtanítja ő becsületre, miközben a revolver elsült s a golyó a legény mellébe furódott. A szerencsétlen ember azonnal szörnyet halt. A virtuskodó finánczot a nyomban kiküldött vizsgáló bíró letartóztatta és Kaposvárra szállíttatta.

— **Elgázolás.** A déli vasut zánkányi állomása évről évre szedi az áldozatokat. Csak alig egy hónapja tépett szét a robozó gép egy hivatalnokot s már újabb elgázolás történt. Június 17-én Zánkány és Góla vasúti állomások között a 8-9-es órház 21-es szelvényénél halva találták Boresek György gyékényesi lakos 70-éves aggastyánt, a kit a gép formalisan szétmorzsolta, úgy hogy csak alig lehetett a hullát felismerni. A vizsgáló bíró a vett távirati értesítés után a járási orvossal azonnal a helyszínre ment, azonban a hullát boncolni sem lehetett. Miután semmi szóló bizonyíték nincs, hogy bűntény forogna fent, legnagyobb valószínűség szerint Boresek öngyilkosságot követett el.

C s a r n o k.

A Traun tó románcza.

Csendes nyári estén a Traun tó habja
Úgy susog... ringva-ringva a kis csolnak rajta.
Kis csolnokon szerelmes pár
Hű szerelmét rebegeve jár
'S egymás kezét tartja.

„Szívem drága kincse: szép Villám lelkem!
Ne menj el!... ne hagyj itt!... ne vigy
[sírba engem!], .

Ha te elmegy: mint falevél,
Mely zord ősszel sírjába tér,
Olyanná kell lennem!”

„El kell mennem tőled Violetám, messze!..
Nem tudom, szívemre több nyár jön-e 's
[less-e!?!..

Hév nyár után virág-hullás...
Csalfa remény!... rideg sirt ás
Mostohádnak terve!”

Fülemile hangja zeng a bokor alján;
Ringó hullám susog... 's úgy könyezik a
[lány...]

Zsenge-zsongás... madár ének
Most csak búra zendülének
A Traun tó partján.

„Nézd, a tónak népe hogy támad, hogy
[éled!..

Minden olyan boldog, csak én nem te veled!..
Ó! vigy engem is magaddal!..
Halld, mint zengi lágyan a dal:
Szép volt az élet!”

„Szép volt ez az élet!.. picziny ajkad
[súgja..
Ah! de olyan setét a halálnak utja!..
Te maradj itt.. én meghalok!..
Te még hallgasd, hogy a dalok
Zengnek lágyan 's újra!“

Ezer csilag képe az égen s a tóba...
E-ti szello susog a szerelmes szoba;
Meglengeti a fűz ágát
'S madár röppen a lombon át
Pásztori sip szóra.

„Nézd e tő nyugalmát nem zavarja semmi!...
Oly édes volna itt örökre pihenni!...
Ott susogni lent a mélyen
Csillagokkal minden éjen...
'S egymásé lenni!“

„Egymásé lenni ott a tul-világon!...
Bű nélkül 's boldogan, mint a madár az ágon!...
Oh! jer s borulj keblemre!...
Hogyha hallgatsz hű szívemre:
Ölelj meg!... nem bánom!“

Fodros hullámot hány a Traun tó tükre...
Üres csolnak lebben rengő viz-gyűrűkre...
Ujra csendes a tó habja...
'S esti szello ezt suttozja:
„Örökre!... örökre!“
Budapest, 1896. **Beke József.**

Egy kis excessus.

— Rajz. —
K. Kovács Laura.

A kis Patakiné rendkívül élénk, mozgó, szórakozni szerető asszonyka volt, de férje nem engedett szabadkezet kedvtelésének, elzárván kassát, s csak a legszükségesebb öltözéket engedve meg. Aranka követelődhetett volna, mint más asszonyok szoktak, de volt benne asszonyi büszkeség. Nem hoztam a férjemhez semmit, hát hallgatók. Ezeket magában gondolta, társaságban szidta a divatot, mely folytonosan változik, mely lehetetlenné teszi, hogy takarékos asszony divatosan öltözködjék: mert hiszen, hát hová tegye a tavalyi ruháit? Eldobja? Ó nem, ő bizony el nem dobja mig nem fakul.

Nem igen ment társágokba. Csipke, szalag, kelmeügyekben szakértő lévén, nem tudott azoknélkül megjelenni sehol. Mégis, hogy szórakozzék felfedezte hogy hálószobája ablakából mulattató kilátás nyílik egy mellékutczára, mely a városi sétaparkra szegelt. Unalmában ott üldögélt délutánoként az ablaknál. Diskrétil suttozó alakokat látott a lombos gesztenye-sorokban felbukkanni s enyelegve elhaladni ezen az elhagyatott mellékutczácskán. Egy két ilyen pár, már szinte ismerős lett előtte, el is nevezgette őket magában: A gerlepár, a cinkék, a csizék, a hollók stb. kit-kit a benyomás szerint, mit alakjuk megjelenésök költött fel benne.

A férje rendszeren csak vaecoratáján jött haza. Bankhivatalnok volt és nagy volt az elfoglaltsága. Jól szeretett enni és sokáig az asztalnál maradni, egy pár csibuk dohányt ott elszívni és hallgatni a napi híreket miket rendszeren Aranka szokott felolvasni esténként. A jó úr azután elpolitizálgatott okos kis feleségével egész lefekvésig. Sokszor nógatta Aranka a férjét, hogy menjenek sétálni a városparkba így esténként. De Pataki erősen tiltakozott: Mit sétálna ő éjjel mint a denevérek, nem elég, hogy egész hosszú napon át fáradozik számol és görnyed. Jólesik itthon kényelmesen kinyújtózkodni s el beszélgetni a kis feleséggel. Gyermek nem volt, csak ketteskén kongtak a nagy lakásban. Patakiné néha komolyan fellázadt magában, férje belátástalansága miatt. Hiszen micsoda élet ez így örökké itthon üve, senkivel nem barátkozva, még a szabad természet elől is elzárkózva. Más férj néha-néha karonfogja a feleségét és ellátogat véle a jóbarátaihoz. Azok is eljönnek havonként. Egy csésze kávé, egy pár pohár bor mellett kellemes csevegés közt eltelik az idő. Hát valami nagy kívánság-e ez. De azért soha nem tett szemrehányást a férjének. Mindig igen fáradtnak érezte magát, valahányszor

alkalom lett volna hogy kitarja panaszait. — Nem, ki is vitázhatna egy kényelmet szerető különc emberrel, a kit fásaszt napi munkája s ki nem ismer semmifele örömekeket, az egy heverészesen kívül.

Vendéglőből hordatták a kosztot, mert két ember végett nem érdemes otthon főzni, drága főzőnőt tartani és kosztolni. Aranka nem bánta, sőt jobban is szerette, hogy a konyhának feléje sem kellett néznie. Annál többet tülhetett a zongora mellett, meg az ablaknál.

Egy virágfakasztó rózsás tavasz alkonyatán ábrándozó hangulatban könyökölt a piros selyem ablakpárnára s elmerengett karjai haván, melyek az egyszerű pongyolaruha csipkéi között bársony simasággal pihentek. Szemei végig futottak formás kis kezének rózsaszín körmöcskéjéig s a szépnek ígézó határa, ígézete nyílt szívébe. Megsimogatta karját, mire mély sóhaj remegtette meg kebelét. Erzés, mely a vágyak szülője. Erzés, mely a tavasz szülötte. Édes illatot hozott

az esti szello a közeli orgonabokrokrol s valahol messze a park tulsó oldalán édes dallamos zengéssel csegett az esteli hangrszó

(Folyt. köv.)

Hirdetmény.

Egy jókarban levő

Zongora

kedvező fizetési feltételek mellett eladó

A venni akaró a zongorát hármikor nálam megtekintheti.

Csurgón, 1896. jun. 23.

Andorka Gyula.

HAZAI BUTORELADÁS!

Olcso árak! Solid áru! Pontos kiszolgálás!

Van szerencsém a nagyrabecsült közönségnek b. tudomására hozni azon körülményt, hogy a

Budapesti és újpesti első butorgyáraktól a képviselőt get

megkaptam s ezáltal azon előnyös helyzetben vagyok,

hogy a legkitűnőbb kész butorkból a legnagyobb készletet tartom és azokat részlet-

fizetésre és gyári áron adom.

Kárpitos műhelyemben elvállalok és készítek úgy mint **salon garnitúrákat, ebédli divánokat, ottománokat, rugó- és lószőr matraczokat,** ugyszintén ezek javításait is jutányos áron.

TONET-FÉLE HAJLITOTT SZÉKEK BIZOMÁNYI RAKTÁRA.

Képeket, tükröket részletfizetésekre is gyári áron számítom.

Vidéki megrendelések a legnagyobb pontossággal teljesíttetnek.

Csomagolásához szükséges gyékények olcsó árban.

Butorok és egyéb mindentféle butortárgyak gondos elcsomagolása előnyös felvételek mellett.

A szives n. é. közönség támogatását és pártfogását kérem vállalatom részére

Tisztelettel

L A S Z K A J Ó Z S E F

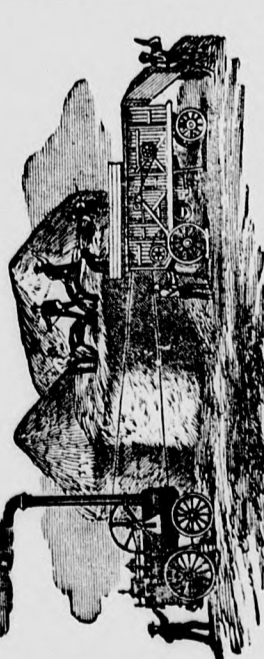
kárpitos és butorkereskedő.

Csurgó.

Clayton & Shuttleworth

Váczikörút
63. sz.
Budapest

által a legújantársabb árak mellett ajánlatnak.

Locomobil és gőzcseplőgép-készletek
24 és 30 lóerős, továbbá kőszén-
koltyozók, kaszáló- és aratógépek, boronák, szemgyűjtők.

"COLUMBIA"
Egyetemes aczel-ekék
és minden egyéb
gazdasági gépek.

Részletek árjegyzékek kintvára ingyen és bérmentve küldetnek.